

UUT'T OLDE VODDEN

Um disse tied vant joor
Negeern ze hier tlamplich moor,
Zo koj de eúlie spoorn,
Dee gong dan neet veloorn,
Door mog hier niks te loor!

Biej tlechte noa bedde goan dan
Door helen ze hier wel van,
Vrôg noa bedde dat mús,
Dóor kreej de beste rus,
tHeurden zo in eur plan!

Ze waarn dr ok vrôg weer uut,

Nog veúr ut vogel-gefluoet
Kwammen zee weer veur den dag
Gingen naarstug an de slag
Met twerk dat iedereen zuut!

Met tat werk van alle dag
Is iederéne dee tdoon mag
Hier altied néerug in de weer,
tGif eur plezier ok elke keer,
Doordeur hebt zee dee krach!

Ai gin plezier hebt in oew werk
Veul ie oew ok nooit sterk,
Dan vin ie oew zelf zo klein
tLp meestied uut op zacherein!
En ze zeet oew as een hark!

Van kakstoël tut de olde dag
Wodt de tied hier deur ebrach
Met nuttug werk te doon!
tGeet neet altied umt loon,
Hoowel dat ok wat vemag!

Iej zag ok disse tied vant joor
In de weiën hier en door
Dat een koê ant reppelen was,
Een teiken veur oew, das vas!
Door moj wat an doon dan moor!

Want as een koê reppelen geet
Dan wet ie hoê ut steet!
Ze is zogeneumd tochtug dan,
Door wodt ze nbetjen anders van,
Moor dat reppelen helpt eur neet!

Dat reppelen van koê op koê,
tWas moor een stuntelug gedoê
Wat dee beeste door deen,
Want zee bunt toch homogeen!
Dat helpt eur gin bah of boê!

Zon reppelende koê
Wil noa de bolle toê!
Zee mos wodden gedekt
Zo as wiej ut deflug zekt,
De bolle wet wel hoê!

Toch was tat een hele toer!
Dat gold zowel veurn kôtterboer
As ok veur een helen groten!
Dat hef eur vake vedrotten,
Dan kekken ze soms effen zoer!

Want ut andre werk bleef stoan,
Dit mos tan eers edoan!
Zo ging de koe nao de bolle
Soms met moor weinug lolle,
Want twas een heel ende goan!

Moor och, of werk liggen bleef,
Dit was eur toch ok wel leef!
Ze gingen dan met zn beiën,
Ene dee de koê zol leiën
En n ander dee eur an dreef!

Was dee lange weg ten ende dan
Dan mos zo as zon man-koe kan,
tWas dat ze dr doorum hen gingen!
Dee bolle dr met springen,
En dan gingen ze op huus weer
an!

Ging alles goed dan zollen,
(Ast bees neet weer umme bollen)
Ze zeen noa veertug wekke dan
Dat zon koê kreeg een kieseman
Een viezekalf of een bolle!

Iej hebt allichte wel us eheurd
Dee olde smoës, toch ech gebeurd,
tIs al slim vake noa-veteld!
Toch ist vandage zo gesteld
Daw der wéér över zeurt!

GartJan, nvent kwette nog dat
Hee in de hoogste klasse zat
Kwam op schole hups late an,
Te late kommen was neet tplan!
Dan haj tnog neet ehad!

Meister kwam um al tegen
stoëven
Um um us goed af te troëven:
„Waarom ben jij zo laat?
Je weet dat dat niet gaat!”
Hee begon van kwoodheid te
snoëven!

„tIs ech neet veur mien lolle,
kMos met een koê noa de bolle.”
Meister, met nheuf as een meloen:

„Dat kon je vader toch wel doen!”
De smoës leek um wat holle!

„Mien va!” zei onze pientre zoon
„Nee das toch heel neet gewoon!
Mien va is wel slim sterk,
Door neust bun ik moor n vlerk,
Moor DIT mos toch de bolle
doon!”

Den tienden mei wodt wel ezeg,
Das iets wat de mei mét breg,
Wodt opt land hier wat geboorn,
De rogge kump tan in de oorn!
Ast later gebeurn haj pech!

Eers waarn tmoor kotte planten
Uut-estoeld met eur trawanten,
Dan goat ze zo geheeten
In een paar dage scheeten,
Zeej oorne noa alle kanten!

Ai nog n betjen wieter bunt
Zeej waj hoas neet gleüven kunt
Dat rogge hef ok troëven!
Dan geet zon akker stoëven!
Rogge bleujt! Is tat gin stunt?

Dee blómkes bunt slim klein,
Toch bloême, zonder gein,
tIs enkel en allene
Iej könt ze hoas neet zeene,
Bezunder nietug en fijn!

Moor al zeej ze moor amper
tIs nsoort meêldroad-stamper,
En as de wind geet zuchten
Zolt dee ooren zich bevruchten,
De wind stuurt ut; zo kwam ter!

Zo hef alles zn vaste gange
De natuur gif ut dee drange.
Zo doonde buw ok gek op werk,
Doorveur make wiej ons sterk,
Veur werk wazze wie neet bange!

Wie zeet hoê tniej lèven begint
Ok hoê verniejing plaats vindt,
Alles-ieder hef doorin zn rolle,
Biej de koê is tat de bolle,
En bije de rogge de wind!